

# દાનિયેલનું પુસ્તક - ત્રેસઠમું

મિલરના ચાર્ટર્સથી આગળ: ઇસ્લામ, તપાસણીય ન્યાયવિચાર, અને અંતિમ પરીક્ષા

Jeff Pippenger

2024-01-27

અમને જાણ કરવામાં આવ્યું છે કે, “દેવએ વિલિયમ મિલરના મનને ભવિષ્યવાણીઓ તરફ દોર્યું અને તેને પ્રકાશનના પુસ્તક વિષે મહાન પ્રકાશ આપ્યો.” જે ઇતિહાસિક પરિસ્થિતિમાં મિલર ઊભો કરવામાં આવ્યો હતો, તે જ ઇતિહાસને કારણે તે પ્રકાશનના બારમા, તેરમા, સોળમા, સત્તરમા અને અઠ્ઠારમા અધ્યાયોમાં રહેલા “મહાન પ્રકાશ”ને સમજવામાં અટકાવવામાં આવ્યો હતો; કારણ કે તે અધ્યાયોએ ભવિષ્યવાણીય રાજ્યોના કાર્યની ઓળખ આપી હતી, જેને તે પોતાના ઇતિહાસિક દૃષ્ટિકોણમાંથી જોઈ શકતો નહોતો.

પ્રકટીકરણના પુસ્તક વિષે મિલરને આપવામાં આવેલ પ્રકાશ કળીસિયાઓ, મુદ્રાઓ અને રણશિંગાઓ સંબંધિત હતો; અને છેલ્લાં ત્રણ રણશિંગાં, જેઓ “ત્રણ હાય” તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તે હબક્કૂકની બે પાટિયાઓ પર રજૂ થયેલા છે. પ્રકટીકરણના પુસ્તકમાં મિલરને આપવામાં આવેલ “મહાન પ્રકાશ” બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં ઇસ્લામની ભૂમિકા સંબંધિત છે. છતાં તે “મહાન પ્રકાશ” પણ તેના ઐતિહાસિક પરિસ્થિતિથી મર્યાદિત હતો.

“આશિયાની સાત મંડળીઓ એટલે ખ્રિસ્તની મંડળીનો તેણીના સાત રૂપોમાં રહેલો ઇતિહાસ—તેણીની તમામ વળાંકો અને ફેરફારોમાં, તેણીની તમામ સમૃદ્ધિ અને વિપત્તિમાં, પ્રેરિતોના દિવસોથી લઈને જગતના અંત સુધી. સાત મુદ્રાઓ એટલે મંડળી ઉપર પૃથ્વીના સત્તાધીશો અને રાજાઓની ક્રિયાઓનો ઇતિહાસ, તેમજ તે જ સમયગાળા દરમિયાન પોતાના લોકો પર દેવના રક્ષણનો ઇતિહાસ. સાત તુરાઈઓ એટલે પૃથ્વી, અથવા રોમન રાજ્ય, પર મોકલાયેલા સાત વિશિષ્ટ અને ભારે ન્યાયવિચારોનો ઇતિહાસ. અને સાત પ્યાલાઓ એટલે પાપલ રોમ ઉપર મોકલાયેલી અંતિમ સાત આફતો. આ બધાં સાથે બીજા ઘણા પ્રસંગો મિશ્રિત છે, ઉપનદીઓની જેમ તેમાં ગૂંથાયેલા છે, અને ભવિષ્યવાણીની મહાન નદીને પરિપૂર્ણ કરતા જાય છે, જ્યાં સુધી આખું વર્ણન આપણને અનંતતાના મહાસાગરમાં જઈને સમાપ્ત ન થાય.”

“મારા મત મુજબ, પ્રકાશનના પુસ્તકમાં યોહાનની ભવિષ્યવાણીનો આ જ આયોજન છે. અને જે મનુષ્ય આ પુસ્તકને સમજવા ઇચ્છે છે, તેને ઈશ્વરના વચનના અન્ય ભાગોનું સુસંપૂર્ણ જ્ઞાન હોવું જ જોઈએ. આ ભવિષ્યવાણીમાં ઉપયોગમાં લેવાયેલા આલંકારિક રૂપો અને રૂપકો, તે જ ગ્રંથમાં સર્વત્ર સમજાવવામાં આવેલા નથી, પરંતુ તેઓ અન્ય ભવિષ્યવક્તાઓમાં શોધવા પડે છે અને શાસ્ત્રના અન્ય અવતરણોમાં તેમની વ્યાખ્યા કરવામાં આવી છે. તેથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ઈશ્વરે કોઈ પણ એક ભાગનું નિર્વિવાદ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે સમગ્ર ગ્રંથના અભ્યાસનું આયોજન કર્યું છે.” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

નોંધ લો કે મિલરે સાત અંતિમ આફતોને પાપલ રોમ ઉપર આવનાર સાત ન્યાયરૂપ દંડ તરીકે સમજ્યા હતા. તે આ સમજી શક્યા નહોતાં કે પાપલ રોમને એક ઘાતક ઘા આપવામાં આવ્યો હતો, જેનો ઉપચાર થવાનો હતો. તેમણે સાત તુરીઓને “પૃથ્વી ઉપર, અથવા રોમન રાજ્ય ઉપર મોકલવામાં આવેલાં સાત વિશિષ્ટ અને ભારે ન્યાયોના ઇતિહાસ” તરીકે ઓળખી હતી, પરંતુ તેઓ પેગન રોમ અને પાપલ રોમના રાજ્યો વચ્ચેના ભેદને ઓળખવામાં અસમર્થ રહ્યા. તેથી, પ્રથમ ચાર તુરીઓ અને છેલ્લી ત્રણ તુરીઓ વચ્ચેનો ભેદ જોવાની તેમની ક્ષમતા મર્યાદિત રહી.

મિલર એ વાત ઓળખી શક્ય નહિ કે રોમ પર લાવવામાં આવેલા ન્યાયકાર્યો રવિવારના અમલના વિરોધમાં દેવનો પ્રતિભાવ હતા, કારણ કે મિલરાઇટો પોતાના ઇતિહાસમાં હજી પણ રવિવારે જ ઉપાસના કરતા હતા. મિલર એ ઓળખવામાં સાચો હતો કે તૂર્યાઓ રોમ પરના ન્યાયકાર્યો હતા, પરંતુ આ ન્યાયકાર્યો કયા વિશિષ્ટ કારણસર લાવવામાં આવ્યા હતા, અને પ્રથમ ચાર તથા છેલ્લા ત્રણ તૂર્યાઓ વચ્ચેનો ભેદ—તે બાબતે તેની સમજ મર્યાદિત હતી, અથવા અસ્તિત્વમાં જ નહોતી. તેવી મર્યાદિત દૃષ્ટિ સાથે, ઇસ્લામના ત્રણ “હાય” નું “રત્ન” હજી પણ દેવના હાથે દિશાનિર્દેશિત થયેલા ચાર્ટો માં સમાવાયેલું હતું, અને તેમાં ફેરફાર કરવો જોઈએ નહિ.

પ્રબોધિત વિવેક ભવિષ્યવાણીના “જ્ઞાની” વિદ્યાર્થિને એ ઓળખવા દે છે કે ઈશ્વરે માત્ર બાઇબલ લખનાર પવિત્ર પુરુષોને જ પ્રેરિત કર્યા નહોતા, પરંતુ કિંગ જેમ્સ બાઇબલનું અનુવાદ કરનાર પુરુષોના કાર્યનું પણ તેમણે સંચાલન કર્યું હતું, અને તેઓ વિશેષરૂપે કહે છે કે બે પવિત્ર ચાર્ટોની રચનામાં પણ તેમણે એ જ પ્રકારની દૈવી દેખરેખનો ઉપયોગ કર્યો હતો.

મિલરના પાંચમા, છઠ્ઠા અને સાતમા તૂરા (ઇસ્લામ) વિષયક “રત્ન” અંતિમ દિવસોમાં દસ ગણું વધુ તેજસ્વી રીતે ઝળહળે છે, કારણ કે તે અંતિમ મધ્યરાત્રિના હાકલના વિષયની ઓળખ કરાવે છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં મધ્યરાત્રિના હાકલનો વિષય ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓની પૂર્ણતાની તારીખ હતો, અને આ અર્થમાં અંતિમ દિવસોની “મધ્યરાત્રિના હાકલ”ની સંદેશા (જે ત્રીજા અફસોસના ઇસ્લામનો સંદેશ છે)નું પ્રતિરૂપ 22 ઓક્ટોબર, 1844ની તારીખ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં તે તારીખ આવનારા રવિવારના કાયદાનું પ્રતિરૂપ છે, અને 22 ઓક્ટોબર, 1844 તથા રવિવારનો કાયદો—બંને—ખ્રિસ્તના વિજયી પ્રવેશની પૂર્ણતા રહેલા ક્રૂસ દ્વારા પ્રતિરૂપિત કરવામાં આવ્યા હતા.

પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી તૂરાઈઓ (ઇસ્લામ) વિશે મિલરનું “રત્ન” અંતિમ દિવસોમાં દસ ગણું વધુ તેજસ્વી બને છે, કારણ કે તે ઇસ્લામને અંતિમ-દિવસોની સુધારક ચળવળના વિષય સાથે સુસંગત રીતે ઓળખાવે છે, જે ત્રીજા હાયનું ઇસ્લામ છે. તેથી, એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની અંતિમ સુધારક ચળવળના વિષય તરીકે, તે અગાઉની દરેક સુધારક ચળવળના વિષય દ્વારા પૂર્વરૂપિત કરવામાં આવ્યું છે—ભલે તે ખ્રિસ્તની સુધારક ચળવળમાં “પુનરુત્થાન”નો વિષય હોય, મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં “ભવિષ્યવાણીય સમય”નો વિષય હોય, દાવિદની સુધારક ચળવળમાં “ઈશ્વરના કરારપેટી”નો વિષય હોય, અથવા મોશીની સુધારક ચળવળમાં “વાયા”નો વિષય હોય.

ક્રોસની ઘટના હોય, 22 ઓક્ટોબર, 1844 ની તારીખ હોય, અથવા સુધારાત્મક ચળવળોના વિવિધ વિષયો હોય—દરેક તારીખ અને દરેક વિષય તે સમયની પેઢી માટે જીવન-મરણની કસોટીરૂપ પ્રશ્નનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા. ઇસ્લામના ત્રણ “હાય” વિષે મિલરનું “રત્ન” જીવન-મરણની કસોટીરૂપ પ્રશ્ન છે, જેમ દસ કન્યાઓની ઉપમામાં “તેલ”ના સંદર્ભમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે. તેના સ્વપ્નના આરંભમાં મિલરના રત્નો સૂર્યની જેમ તેજસ્વી પ્રગટતા હતા, પરંતુ તેના સ્વપ્નના અંતે તેઓ “દસ ગણાં વધુ તેજસ્વી” પ્રગટ્યા. મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં મિલરના રત્નો કેરોસીન (દીવાના તેલ) જેવા હતા, પરંતુ આજે તે રત્નો રોકેટ ઇંધણ છે!

મિલરાઇટોએ બીજા હાયની ઇસ્લામ સંબંધિત સમયભવિષ્યવાણી સમજી હતી અને તેનું યોગ્ય રીતે પ્રયોગ પણ કર્યો હતો, જે 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પૂર્ણ થઈ; પરંતુ ત્રીજા હાય વિષે, જે સાતમી તૂરી છે, તેમની સમજ એવી ન હતી કે તેઓ ત્રીજા હાયને બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના છઠ્ઠા રાજ્ય ઉપર આવનાર ન્યાય તરીકે જોઈ શકે, કારણ કે તેમણે પાંચમું રાજ્ય તો શું, બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનું છઠ્ઠું રાજ્ય પણ જોયું નહોતું. તેમ છતાં પ્રકટીકરણ વિષે જે “મહાન પ્રકાશ” મિલરને આપવામાં આવ્યો હતો, તે અંતિમ દિવસોના “મધ્યરાત્રિના પોકાર”માં દસ ગણો વધુ તેજસ્વી રીતે પ્રકાશિત થવાનો છે.

હબક્કુ કુની બે ફલકો પર રજૂ કરાયેલા સત્ યો મૂળતઃ એવા સત્ યો છે, જેઓ ભૂતકાળના ઇતિહાસમાં પૂર્ણ થયા હતા. આ ચાર્ટો સમયસંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ પર આધારિત છે, જેઓને એકત્રિત કરવા માટે મિલરને દોરી જવાયો હતો, અને એ તમામ સમયસંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ 1844 સુધીમાં પૂર્ણ થઈ ગઈ હતી. અંતિમ દિવસોમાં આ સમયસંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ વધુ તેજસ્વી રીતે પ્રકાશિત થશે, કારણ કે તેવું જણાશે કે તેઓ આજે એટલી જ ચોક્કસ છે જેટલી મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં હતી, પરંતુ તેમાં અંતિમ દિવસો માટે કોઈ સીધી સમય-આગાહીઓ સમાવિષ્ટ નથી. તેમ છતાં, તેઓ ભૂતકાળમાં જે ઇતિહાસોને રજૂ કરતા હતા તેના પુનરાવર્તિત ભવિષ્યવાણીય પ્રકારો પ્રદાન કરે છે, પરંતુ મિલરના થોડાં રત્નોની સાથે, ભવિષ્યની આગાહીઓ સીધી રીતે રજૂ કરવામાં આવી છે.

૧૮૪૪માં સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાને ખ્રિસ્તનું જે કાર્ય આરંભ થયું, તે કાર્ય પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી ચાલુ રહે છે. બે હજાર ત્રણસો દિવસોની ભવિષ્યવાણી, અને તે દ્વારા નિર્દિષ્ટ થયેલું શુદ્ધિકરણનું કાર્ય, હજી પણ “પૂર્ણ થવાની પ્રક્રિયામાં” છે, જેમ સિસ્ટર વ્હાઇટ ઉવાઇ અને હિંદ્કેલ નદીઓ વિષે કહે છે; તેથી તે ભવિષ્યવાણીનું પરિપૂર્ણ થવું જગતના અંતના સમયમાં થાય છે.

“દેવથી દાનિયેલને જે પ્રકાશ મળ્યો હતો તે ખાસ કરીને આ અંતિમ દિવસો માટે આપવામાં આવ્યો હતો. ઉવાઇ અને હિંદ્કેલ, શિનારની મહાન નદીઓના કાંઠે તેણે જે દર્શનો જોયા હતા, તેઓ હવે પૂર્ણ થવાની પ્રક્રિયામાં છે, અને આગોતરા જણાવાયેલા બધા પ્રસંગો ટૂંક સમયમાં ઘટી આવશે.”

Testimonies to Ministers, 112.

બે કોષ્ટકો પર દર્શાવવામાં આવેલી દાનિયેલના સાતમા અને આઠમા અધ્યાયોની દર્શનોના કેટલાક ભાગો હજી ભવિષ્યમાં છે, કારણ કે તેઓ બંને ખ્રિસ્તના પવિત્રસ્થાનના કાર્યની ઓળખ આપે છે. છતાં, તે બંને અધ્યાયોમાં બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના રાજ્યોના ઇતિહાસો ત્યાં સમાપ્ત થાય છે જ્યાં પાપલ રોમ તેના પ્રાણઘાતક ઘા પ્રાપ્ત કરે છે. જે “પથ્થર” “હાથો વિના પર્વતમાંથી કાપવામાં આવ્યો” છે, અને દાનિયેલ બેનું આઠમું રાજ્ય, તે હજી ભવિષ્યમાં છે. પરંતુ દાનિયેલના બીજા, સાતમા અને આઠમા અધ્યાયોના સંબંધમાં નકશાઓ પર જે ઘણું દર્શાવવામાં આવ્યું છે, તે પૂર્ણ થઈ ચૂક્યું છે.

પવિત્રસ્થાનમાં ખ્રિસ્તનું કાર્ય, અને ઇસ્લામનું ત્રીજું “વોય”, મૂળભૂત રીતે તે બે વિષયો છે, જે મિલેરાઇટોના સમયથી આગળની પ્રબોધકીય ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ બે વિષયો સાથે અંતિમ દિવસોની તે ઇતિહાસ પણ સંકળાયેલી છે, જેનું પ્રતીકીકરણ ત્યારે થાય છે જ્યારે બે ચાર્ટોને એક જ રેખા પર સાથે લાવવામાં આવે છે. જ્યારે આમ કરવામાં આવે છે, ત્યારે પ્રથમ ચાર્ટ પર દર્શાવાયેલ 1843ની પ્રથમ નિરાશા, બીજા ચાર્ટ પર તેનું સુધારણું પ્રાપ્ત કરે છે. બંને મળીને સાત ગર્જનાઓની “છુપાયેલી ઇતિહાસ” ઉત્પન્ન કરે છે અને તેની ઓળખ પ્રગટ કરે છે, જે હવે યેશુ ખ્રિસ્તના પ્રકાશનના ઉન્મોચન સાથે સંકળાઈને મુદ્રામુક્ત કરવામાં આવી રહી છે.

આ “ગુપ્ત ઇતિહાસ” “સત્ય” ઉપર રચાયેલો છે, જે ત્રણ હિબ્રુ અક્ષરો છે અને સંયુક્ત થાય ત્યારે “સત્ય” શબ્દ બનાવે છે. આ શબ્દ હિબ્રુ વર્ણમાળાના પ્રથમ, તેરમા અને અંતિમ અક્ષરો દ્વારા રચાય છે, અને માત્ર ઈસુને સત્ય તરીકે જ નહીં, પરંતુ આલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે પણ દર્શાવે છે. આ “ગુપ્ત ઇતિહાસ” નિરાશાથી શરૂ થાય છે અને નિરાશાથી જ અંત પામે છે, અને તેની મધ્યમાં બળવો છે, કારણ કે “તેર” એવી સંખ્યા છે જે બળવાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પ્રથમ ચાર્ટ પર દર્શાવવામાં આવેલ વર્ષ 1843 પ્રથમ નિરાશાને અને વિલંબના સમયના આગમનને દર્શાવે છે. વિલંબનો સમય મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશાના આગમન તરફ દોરી જાય છે, જ્યાં મૂર્ખ કન્યાઓનો બળવો પ્રગટ થાય છે. ત્યારબાદ મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ છેલ્લી નિરાશા સુધી જાહેર કરવામાં આવે છે. મધ્યરાત્રિના પોકારનો તે “છુપાયેલો ઇતિહાસ” છેલ્લા દિવસોમાં ફરીથી (અક્ષરે અક્ષર) પુનરાવર્તિત થાય છે.

“મારું ધ્યાન ઘણી વાર દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંત તરફ દોરવામાં આવે છે, જેમાંથી પાંચ બુદ્ધિશાળી હતી અને પાંચ મૂર્ખ. આ દૃષ્ટાંત અક્ષરશઃ પૂર્ણ થયું છે અને થશે પણ, કારણ કે તેનો વિશેષ લાગુ પડતો અર્થ આ સમય માટે છે, અને ત્રીજા દૂતના સંદેશની જેમ, તે પૂર્ણ થયું છે અને સમયના અંત સુધી વર્તમાન સત્ય બનીને સતત રહેશે.” Review and Herald, August 19, 1890.

યોગ્ય રીતે સમજવામાં આવે ત્યારે, અગાઉનું નિવેદન આ દર્શાવે છે કે અંતિમ દિવસોમાં જે લોકોનો એકમાત્ર સમૂહ મૂર્ખ અથવા જ્ઞાની કન્યા બનવાની સંભાવના ધરાવે છે, તે એવો સમૂહ છે જેણે નિરાશાનો અનુભવ કર્યો છે. એ નિરાશાજનક અનુભવ જ વિલંબનો સમય ઉત્પન્ન કરે છે, અને જે દૃષ્ટાંત “અક્ષરશઃ પૂર્ણ થયો છે અને થશે” તે એવી વિલંબની અવધિ દરમિયાન કન્યાઓની અંદર આંતરિક રીતે ઉત્પન્ન થતી અસરો પર આધારિત છે, જેની શરૂઆત નિરાશાથી થાય છે. એ નિરાશા, જેણે શહેરની ગલીમાં આવેલા “બે સાક્ષીઓને” મારી નાખ્યા હતા, અને તેમને મૃત્યુની ખીણમાં મૃત, સુકાં અસ્થિઓમાં રૂપાંતરિત કરી દીધા હતા, તે 18 જુલાઈ, 2020ના દિવસે ઘટી હતી. મોટાભાગે એડવેન્ટિઝમ તે નિરાશામાં સંકળાયેલું નહોતું. જો કંઈ હોય તો, તેમણે તે નિષ્ફળ આગાહીની ઉજવણી કરી હતી, જ્યારે “બે સાક્ષીઓ” ગલીમાં પડ્યા પડ્યા હતા કરાવેલા હતા. “અક્ષરશઃ” નો અર્થ “અક્ષરશઃ” જ થાય છે.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં, પૂર્વ કરારની પ્રજા (પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ) એ 1843ની નિષ્ફળ આગાહી (પ્રથમ નિરાશા)નું ઉજવણીપૂર્વક સ્વાગત કર્યું, અને તે બિંદુએ પ્રોટેસ્ટન્ટોએ પોતાના પરીક્ષણકાળની અજમાયશની મર્યાદાઓ વટાવી દીધી. આ પરીક્ષણકાળ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે શરૂ થયો હતો, જ્યારે પ્રકટીકરણ અધ્યાય દસનો શક્તિશાળી દેવદૂત બીજા શોક (ઇસ્લામ)ની સમય-ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતાએ અવતર્યો હતો. પ્રોટેસ્ટન્ટોએ પ્રથમ નિરાશા સમયે સમય-ભવિષ્યવાણીનો ત્યાગ કર્યો, કારણ કે ભૂલભરેલી આગાહીએ તેમને હવે સત્યની શોધ ન કરવા માટે એક બહાનું પૂરું પાડ્યું. મિલરાઇટ ઇતિહાસના તમામ માર્ગચિહ્નોનો વિષય “સમય-ભવિષ્યવાણી” હતો.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે, ત્રીજા હાય (ઇસ્લામ)ની ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતાના સમયે પ્રકાશિતવાક્ય અઢારનો દેવદૂત અવતર્યો. છેલ્લા દિવસોના સર્વ માર્ગચિહ્નોનો વિષય ઇસ્લામ છે. પ્રથમ નિરાશા પૂર્વ કરારના લોકોના શુદ્ધિકરણના અંતને ચિહ્નિત કરે છે, કારણ કે ત્યારબાદ પૂર્વ કરારના લોકોને હવે સત્યની શોધ ન કરવા માટે એક બહાનું આપવામાં આવ્યું હતું. ત્યાર પછી છેલ્લા દિવસોની “કુમારીઓ” માટે પરીક્ષાનો સમય આરંભ્યો, કેમ કે દેવદૂતના અવતરણથી જે પૂર્વ કરારના લોકોની પરીક્ષા શરૂ થઈ હતી, તે પ્રથમ નિરાશા પર સમાપ્ત થઈ. આ રીતે, જેઓ કુમારીઓ તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે તેમની પરીક્ષા શરૂ થઈ, અને આ પરીક્ષાની પ્રક્રિયા અંતે પ્રગટ કરશે કે કુમારીઓ મૂર્ખ છે કે જ્ઞાની.

પ્રથમ અને અંતિમ નિરાશા વચ્ચે મધરાત્રીના કંદનનો સંદેશ છે. મિલરાઇટ્સ માટે મધરાત્રીના કંદનના સંદેશનો વિષય “સમય” હતો, અને છેલ્લા દિવસોમાં મધરાત્રીના કંદનના સંદેશનો વિષય “ઇસ્લામ” છે. મિલરના સ્વપ્નમાં તે એક ઘોષણા (કંદન) સાથે જાગૃત થાય છે, અને તે સમયે તેના રત્નો પહેલાં કરતાં દસ ગણાં વધારે તેજસ્વી પ્રકાશે છે. ચાર્ટર્સ પરના તે રત્નો, જે છેલ્લા દિવસોની એક આગાહીનો સીધો નિર્દેશ કરે છે, તે ઇસ્લામ અને તપાસનાત્મક ન્યાય છે. તેથી, મધરાત્રીના કંદનના “સંદેશ”ની અને તપાસનાત્મક ન્યાય દ્વારા પ્રતિનિધિત “અનુભવ”ની કસોટીઓ, પૂર્વ કરારના લોકો માટે નથી, પરંતુ તેઓ માટે છે, જે પોતાને અંતિમ કુમારીઓ હોવાનો દાવો કરે છે.

જ્યારે બંને ચાર્ટર્સ ને સાથે લાવવામાં આવે છે ત્યારે ઉત્પન્ન થતું દૃષ્ટાંત, જે પ્રથમથી અંતિમ નિરાશા સુધીનો ઇતિહાસ ઓળખાવે છે, તે દર્શાવે છે કે જે સમયમાં સાત ગર્જનાઓનો “ગુપ્ત ઇતિહાસ” બની રહ્યો છે, તે સમયમાં તપાસણીય ન્યાયનો અંતિમ કાર્ય પૂર્ણ કરવામાં આવી રહ્યો છે. તે અંતિમ કાર્ય એક લાખ યુ-માલીસ હજારના મુદ્દા ઇકનનું છે, અને તે દાનિયેલ નવના “કલેશમય સમય” દરમિયાન, પ્રકાશિતવાક્ય અગિયારમાં રાષ્ટ્રોના કલેશિત થવાના સમયે, પ્રકાશિતવાક્ય સાતમા અધ્યાયના “ચાર પવનો” રોકી

રાખવામાં આવતા સમયે, યશાયા સત્ત્વરે લેવીસમા અધ્યાયના “પૂર્વ પવનના દિવસે પ્રયંડ પવનને અટકાવવાનું,” અને વિશ્વપર “તૂટી છૂટવા તથા મૃત્યુ અને વિનાશ લાવવા માંગતા ક્રોધિત ઘોડા”ના સંયમ દરમિયાન થાય છે. આ તમામ ભવિષ્યવાણીય સાક્ષીઓ, પવિત્ર ચાર્ટોમાં દર્શાવ્યા મુજબ, ત્રીજા હાથના ઇસ્લામને પ્રતિનિધિત્વ આપે છે.

હબ્સ્બર્ગના બે પવિત્ર ચાર્ટોના ત્રણ મુખ્ય તત્ત્વો, જે ખાસ કરીને ચાર્ટોના પ્રકાશન પછી ભવિષ્યમાં આવનારી ઘટનાઓને સંબોધે છે, તે છે: એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનો મુદ્રાંકન, ઇસ્લામ, અને દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતની પરિપૂર્તિ. આ ચાર્ટો “અનુભવ” અને “સંદેશ” બંનેની એક પરીક્ષણાત્મક, મુદ્રાંકન પ્રક્રિયાની ઓળખ આપે છે. મૂર્ખ કન્યા માટે આવશ્યક અનુભવ છે “તમારામાં ખ્રિસ્ત, મહિમાની આશા”, જે તે પરિપૂર્ણતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર કરે છે.

એ લેદ પણ, જે યુગોથી અને પેઢીઓથી ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ હવે તેના પવિત્રજનોને પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે; જેઓને ભગવાન આ જાણીતું કરાવવા ઇચ્છે છે કે જાતિઓમાં આ લેદની મહિમાના વૈભવનું ધન શું છે; તે એ છે—તમામાં ખ્રિસ્ત, મહિમાની આશા: જેને અમે પ્રચાર કરીએ છીએ, દરેક મનુષ્યને ચેતવણી આપતાં અને દરેક મનુષ્યને સર્વ જ્ઞાનમાં શીખવતાં; જેથી અમે દરેક મનુષ્યને ખ્રિસ્ત ઇસુમાં પરિપૂર્ણ કરીને રજૂ કરી શકીએ. કોલોસીઓને 1:26-28.

એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર લોકોને એવા લોકોના સમૂહ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, જે “બંધનાવસ્થા”માંથી બહાર આવ્યા છે. પ્રકાશનના પુસ્તકમાં જે બંધનાવસ્થા સીધે જ દર્શાવવામાં આવી છે, તે સાડા ત્રણ દિવસ સુધી માર્ગમાં મૃત પડ્યા રહેવાની બંધનાવસ્થા છે, જેમ પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે. પ્રતીકાત્મક મૃત્યુની બંધનાવસ્થા લેવીયવ્યવસ્થા છઠ્ઠીસના “સાત વખત”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે બંધનાવસ્થામાં પસ્તાવાની પ્રગટતા આવશ્યક છે, જેમ અધ્યાય નવમાં દાનિયેલની પ્રાર્થના દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

જ્યારે મૃત સૂકા હાડકાંને ફરી જીવન આપવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓને તરત જ એક “ધ્વજચિહ્ન” તરીકે ઊંચે ઉઠાવવામાં આવે છે. મૃત્યુની અવસ્થામાં તેઓ પોતાના અંદર મહિમાની આશા રૂપ ખ્રિસ્ત વિના હતા. તેમની આવશ્યક પસ્તાવાની એક ભાગરૂપ બાબત એ હતી કે તેઓએ સ્વીકારવું હતું કે તેઓએ દેવના વિરુદ્ધ ચાલ્યા હતા, અને દેવ પણ તેમના વિરુદ્ધ ચાલ્યા હતા. જ્યારે તેઓ ભવિષ્યવાણીમાં દર્શાવેલ આવશ્યકતાઓ પૂર્ણ કરે છે, ત્યારે ખ્રિસ્ત “અચાનક પોતાના મંદિરમાં આવે છે”, અને ત્યારબાદ તે “અનુભવ” પ્રાપ્ત થાય છે જે પછી ઊંચે ઉઠાવવામાં આવનાર તે ધ્વજચિહ્નના સભ્ય થવા માટે આવશ્યક છે.

જ્યારે બે ચાર્ટોને એક સાથે લાવવામાં આવે છે ત્યારે જે “અનુભવ” દર્શાવવામાં આવે છે, તે સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાનમાં ખ્રિસ્તના અંતિમ કાર્ય દ્વારા સિદ્ધ થાય છે. તે “અનુભવ” “mareh” દર્શન દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે, જે “દેખાવ”નું દર્શન છે. જે “સંદેશ” આવશ્યક છે તે ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસનું “chazon” દર્શન છે. તે “સંદેશ”ને બળવાખોર જગત પર ઇશ્વરના સન્નિકટ ન્યાયના સંદેશ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જે ત્રીજી “Woe” ના ઇસ્લામ દ્વારા અમલમાં આવે છે.

1856માં, પ્રભુએ એડવેન્ટિઝમમાં આદ્યાત્મિક ચેરુ શાલેમના પુનર્નિર્માણને પૂર્ણ કરવા પ્રયત્ન કર્યો. 1798થી 1844 સુધી ત્રણ દૂતોના આગમન હેઠળ, મિલેરાઈટ મંદિર પાયાઓ ઉપર બાંધવામાં આવેલું હતું, જે મિલરની સ્વપ્નામાં “મણિઓ” તરીકે દર્શાવવામાં આવેલું છે, જેમ 1843 અને 1850ની બે પાયોનિયર ચાર્ટર્સ પર રહેલ ભવિષ્યવાણીય સત્ત્વરે ધૂરા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેઓ હબ્સ્બર્ગના બીજા અધ્યાયને પૂર્ણ કરતાં હતાં. ત્યારબાદ તેમણે પોતાના લોકોને પોતાના સાતમા-દિવસના શબ્દ બાથના કાયદાની ભીત ઊભી કરવા દોર્યા, અને “ચાલવા માટેની ગલી”ના કાર્યને પૂર્ણ કરવા માટે તેમને પ્રાચીન ઇઝરાયેલના “જૂના માર્ગો” પર પરત લાવ્યા. પરંતુ, એ જૂના માર્ગમાં એક સિદ્ધાંત, એક ભવિષ્યવાણી, સામેલ હતી, જે તેમને કસોટી કરવા અને અલગ પાડવા માટે રચાયેલ હતી. 1863માં, એડવેન્ટિઝમ “સાત વખત”ની કસોટીમાં

નિષ્ફળ ગયું, અને લાઓદીકિયાના વનમાં ભટકવા લાગ્યું.

22 ઓક્ટોબર, 1844, ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાનૂનનું પ્રતીકરૂપ છે, અને રવિવારના કાનૂન સમયે તે કાર્ય પૂર્ણ કરવામાં આવશે, જે દાનિયેલ દ્વારા ઓળખવામાં આવેલા કષ્ટભર્યા સમયોમાં માર્ગ અને ભીંત પૂર્ણ કરવાની ઓગણપચાસ વર્ષની અવધિ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

અતઃ જાણો અને સમજો કે ચેરુશાલેમને પુનઃસ્થાપિત કરવા અને બાંધવા માટે આજ્ઞા બહાર પડ્યાથી લઈને અભિષિક્ત રાજકુમાર સુધી સાત અઠવાડિયા અને બાંસઠ અઠવાડિયા થશે; માર્ગ ફરીથી બાંધવામાં આવશે, અને પ્રાચીર પણ, તે પણ સંકટભર્યા સમયમાં. દાનિયેલ 9:25.

બધા પ્રવક્તાઓ એકબીજા સાથે સહમત છે, અને દાનિયેલના “કષ્ટમય સમય”ની ઓળખ પણ આપણે વિચારી રહ્યા હતા તે Early Writingsના અવતરણમાં કરવામાં આવી છે.

“તે સમયે, જ્યારે ઉદ્ધારનું કાર્ય સમાપ્તિ તરફ જઈ રહ્યું હશે, ત્યારે પૃથ્વી પર સંકટ આવી રહ્યું હશે, અને જાતિઓ ક્રોધિત થશે, તોય તેઓને એવી રીતે રોકી રાખવામાં આવશે કે તેઓ ત્રીજા દૂતના કાર્યને અટકાવી ન શકે. તે સમયે ‘ઉત્તરવર્ષા,’ અથવા પ્રભુની હાજરીમાંથી આવતું તાજગીભર્યું પુનર્જીવન, આવશે, જેથી ત્રીજા દૂતના પ્રબળ સ્વરને શક્તિ મળે, અને પવિત્રોને તે સમયગાળામાં અડગ રહેવા તૈયાર કરે જ્યારે અંતિમ સાત આફતો ઉડેલી નાખવામાં આવશે.” Early Writings, 85.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“જ્યાં સુધી સત્યનો દાવો કરનારાઓ શેતાનની સેવા કરતાં રહેશે, ત્યાં સુધી તેની નરકીય છાયા તેમની દેવ અને સ્વર્ગ વિષેની દૃષ્ટિને અવરોધિત કરશે. તેઓ એવા લોકો સમાન રહેશે જેમણે પોતાનો પ્રથમ પ્રેમ ગુમાવ્યો હોય. તેઓ અનંત વાસ્તવિકતાઓને જોઈ શકશે નહીં. દેવએ અમારા માટે જે તૈયાર કર્યું છે તેનું પ્રતિનિધિત્વ ઝખર્યા, અધ્યાય 3 અને 4, તેમજ 4:12-14 માં કરવામાં આવ્યું છે: ‘અને મેં ફરી ઉત્તર આપ્યો અને તેને કહ્યું, આ બે જૈતૂનની ડાળીઓ શું છે, જે બે સુવર્ણ નળીઓ દ્વારા પોતામાંથી સુવર્ણ તેલ બહાર ખાલી કરે છે? અને તેણે મને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, શું તને ખબર નથી કે આ શું છે? અને મેં કહ્યું, ના, હે મારા પ્રભુ. ત્યારે તેણે કહ્યું, આ બે અભિષિક્ત વ્યક્તિઓ છે, જે સમગ્ર પૃથ્વીના પ્રભુની બાજુમાં ઊભા રહે છે.”

“પ્રભુ સાધનોમાં પરિપૂર્ણ છે. તેમની પાસે કોઈ પણ સુવિધાનો અભાવ નથી. આપણી વિશ્વાસની અછત, આપણી ભૂલોની વૃત્તિ, આપણી હલકી વાતચીત, આપણી અવિશ્વાસતા—જે આપણી વાતચીતમાં પ્રગટ થાય છે—તેના કારણે અંધકારમય છાયાઓ આપણી આસપાસ એકત્ર થાય છે. શબ્દમાં કે ચરિત્રમાં ખ્રિસ્ત ‘સર્વથા મનોહર’ અને ‘દસ હજારમાં શ્રેષ્ઠતમ’ તરીકે પ્રકાશિત થતા નથી. જ્યારે આત્મા પોતાના ને નિરર્થકતાની તરફ ઊંચું કરે છે ત્યારે પ્રભુનો આત્મા તેના માટે બહુ ઓછું કરી શકે છે. આપણી દૂરદૃષ્ટિની દૃષ્ટિ છાયાને તો જુએ છે, પરંતુ તેની પાર રહેલી મહિમાને જોઈ શકતી નથી. દેવદૂતો ચાર પવનોને રોકી રાખ્યા છે, જેમનું પ્રતીક એક ક્રોધિત ઘોડા તરીકે કરવામાં આવ્યું છે, જે છૂટી પડવા અને સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર દોડી જવા આતુર છે, પોતાના માર્ગમાં વિનાશ અને મૃત્યુ વહન કરતાં.”

“શું આપણે શાશ્વત જગતની અતિ સીમા પર જ ઊંઘતા રહીશું? શું આપણે મંદ, શીતળ અને મૃતતુલ્ય રહીશું? અરે, કાશ અમારી કલીસિયાઓમાં ઈશ્વરના આત્મા અને શ્વાસ તેમની પ્રજા પર ફૂંકવામાં આવે, જેથી તેઓ પોતાના પગ પર ઊભા થાય અને જીવિત રહે. આપણને જોવું જરૂરી છે કે માર્ગ સંકુચિત છે, અને દ્વાર સાંકડું છે. પરંતુ જ્યારે આપણે તે સાંકડા દ્વારથી પસાર થીએ છીએ, ત્યારે તેની વિશાળતા અપરિમિત હોય છે.” Manuscript Releases, volume 20, 217.